

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบคงที่และแบบเพิ่มขึ้นที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมการทำงานของเด็กปฐมวัยอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านญาภิการ จำนวน 6 คน เป็นชาย 5 คน หญิง 1 คน จากนักเรียนทั้งหมดจำนวน 11 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการทำงานต่างกันร้อยละ 40 ของเวลาในการสังเกตแต่ละครั้ง และสามารถใช้คินสอลากเส้นตามเส้นประที่มือถือ หรือเขียนคำภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และตัวเลขตามตัวอย่างที่ให้ไว้ในสมุดแบบฝึกหัดได้โดยผู้วิจัยจำนวน 6 คน มาสูงสุดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ทำการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบคงที่เป็นกลุ่มทดลอง A และกลุ่มทดลองที่ทำการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบเพิ่มขึ้นเป็นกลุ่มทดลอง B กลุ่มละจำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- นาฬิกาจับเวลาเพื่อใช้บันทึกเวลาการสังเกตและช่วงเวลาสำหรับทำการเสริมแรง
- เทปและหูฟังสำหรับใช้ในการทดลอง
- ตรายางรูปดาว
- สมุดแบบฝึกหัดเขียนตัวเลข ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
- บอร์ดขนาดเล็ก
- สิ่งแลกเปลี่ยน ได้แก่ ขนมหลากหลายชนิด รูปลอก ยางลบ ฯลฯ

วิธีคำนวณการวิจัย

1. ระยะก่อนคำนวณการทดลอง ผู้วิจัยได้คำนวณการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยทำการฝึกผู้สังเกตจำนวน 2 คน สังเกตและบันทึกช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนทั้งห้องจำนวน 11 คน โดยฝึกจนกว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องในการสังเกต (IOR) ไม่ต่างกว่าร้อยละ 80 เป็นเวลา 5 วันติดต่อกัน จึงจะเริ่มคำนวณรวมข้อมูลในการทดลอง ซึ่งใช้เวลาในการคำนวณการหั้งสั้น 4 สัปดาห์

1.2 ผู้วิจัยคำนวณการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กล่าวมาแล้วในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกความยาวนานของเวลาที่นักเรียนหั้งสองกลุ่มแสดงพฤติกรรมการทำงานในแต่ละครั้งของแต่ละคนในช่วงโถงที่ครูให้นักเรียนเขียนหนังสือ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดช่วงความยาวนานของการเสริมแรง โดยใช้การสังเกตแบบสลับที่ (counterbalance) ใช้เวลาสังเกตคนละ 5 นาที ต่อช่วงเวลาการสังเกตในแต่ละวัน ใช้การคำนวณการหั้งสั้น 6 วัน ซึ่งพบว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการทำงานต่อเนื่องกันเฉลี่ยคนละ 30.963 วินาที

2. ระยะคำนวณการทดลอง ในการทดลองแบบ $AB[C]F$ คือแบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้

2.1 ระยะที่ 1 (ระยะ A) ผู้วิจัยทำการสังเกตและบันทึกช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลองหั้งสองกลุ่มในช่วงโถงที่ครูให้นักเรียนเขียนหนังสือ ตั้งแต่เวลา 9.00-10.00 น. ของทุกวัน เพื่อหาเส้นฐานของช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนแต่ละคน โดยทำการสังเกตที่ละกลุ่ม ๆ ละ 20 นาที แบ่งช่วงเวลาของการสังเกตช่วงละ 20 วินาที บันทึก 10 วินาที รวมช่วงเวลาของการสังเกตทั้งหมด 40 ช่วง ซึ่งจะทำการสังเกตช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนจนกว่านักเรียนแต่ละคนของหั้งสองกลุ่มจะมีช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานในแต่ละวันแตกต่างกันไม่เกินร้อยละ 10 ของช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของตนเองเป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน ระยะนี้ใช้เวลาหั้งสั้น 13 วัน

2.2 ระยะที่ 2 (ระยะ B) ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแบบผสมแก่การแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน คือให้การเสริมแรงแบบต่อเนื่อง (CRF) ร่วมกับการเสริมแรงตามระยะเวลาคงที่ 20 วินาที (FD 20 วินาที) นั่นคือ ผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงเป็นความทุกรังทันทีที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมการทำงาน และถ้าหากนักเรียนคนใดแสดงพฤติกรรมการทำงาน คือเขียนหนังสือเป็นเวลาต่อเนื่องกันนานถึง 20 วินาที ก็จะได้ความเพิ่มขึ้นอีก 1 ดาว ในระยะนี้ให้การเสริมแรงต่อพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนจนกว่านักเรียนแต่ละคนมีช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานไม่ต่างกว่าร้อยละ 60 ของช่วงเวลาของการสังเกตทั้งหมดในแต่ละวัน เป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน เทคุที่ใช้เกณฑ์ให้นักเรียนแต่ละคนมีช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานไม่ต่างกว่าร้อยละ 60 ของช่วงเวลาของการสังเกตทั้งหมดในแต่ละวัน เพราะในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้คัดเลือกนักเรียนที่มีช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานต่างกว่าร้อยละ 40 ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ให้นักเรียนแต่ละคนมีช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานไม่ต่างกว่าร้อยละ 60 ของช่วงเวลาของการสังเกตทั้งหมดในแต่ละวันเป็นเกณฑ์ที่ไม่สูงเกินไปที่เด็กปฐมวัยอ่อนสามารถจะทำได้ในระยะเริ่มต้น ระยะนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 11 วัน

2.3 ระยะที่ 3 (ระยะ C สำหรับกลุ่มทดลอง A และ C' สำหรับกลุ่มทดลอง B) สำหรับกลุ่มทดลอง A ผู้วิจัยให้การเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบคงที่ โดยกำหนดช่วงเวลาความแปรปรวนเท่ากับ 40 วินาที (VD 40 วินาที) ส่วนการสังเกตและบันทึกช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนก็ดำเนินการเช่นเดียวกับในระยะที่ 1 หรือระยะสื้นฐานพื้นฐาน ระยะนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 16 วัน

ในขณะเดียวกันก็ทำการทดลองกับกลุ่มทดลอง B โดยให้การเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบเพิ่มขึ้น คือ เริ่มจากการให้การเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวน 30 วินาที (VD 30 วินาที) แล้วเพิ่มเป็นการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวน 40 วินาที (VD 40 วินาที) แล้วเพิ่มเป็นการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวน 50 วินาที (VD 50 วินาที) เพิ่มเป็นการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวน 60 วินาที (VD 60 วินาที) ตามลำดับ ซึ่งการเปลี่ยนการเสริมแรงในแต่ละช่วงจะเปลี่ยนต่อเมื่อนักเรียนแต่ละคนมีช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานในแต่ละวันแตกต่างกันไม่เกินร้อยละ 10 ของช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของตนเองเป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน ในระยะที่ 3 นี้จะทำการสังเกตและบันทึกช่วงเวลาของ

การแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นเดียวกันในระยะที่ 1 หรือระยะเส้นฐานพฤติกรรม ในระยะที่ 3 นี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 16 วัน

2.4 ระยะที่ 4 (ระยะ F) คือระยะติดตามผล ผู้วิจัยได้ยุติการให้การเสริม แรงทั้งกลุ่มทดลอง A และกลุ่มทดลอง B แต่ยังมีการสังเกตและบันทึกช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นเดียวกันในระยะเส้นฐานพฤติกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และความแตกต่างของค่าร้อยละของช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลอง A และกลุ่มทดลอง B ทั้ง 4 ระยะ (ระยะ A, B, C, (C') และ F) โดยทดสอบค่าที่ (T-TEST)

2. วิเคราะห์ระดับและแนวโน้มของช่วงเวลาของการแสดงพฤติกรรมการทำงานในแต่ละระยะโดยใช้ THE SPLIT-MIDDLE TECHNIQUE ของนักเรียนกลุ่มทดลอง A และกลุ่มทดลอง B

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กปฐมวัยอ่อนห้งสองกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบคงที่ และแบบเพิ่มขึ้น มีจำนวนช่วงเวลาเฉลี่ยของการแสดงพฤติกรรมการทำงานสูงขึ้น

2. เด็กปฐมวัยอ่อนกกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบเพิ่มขึ้น มีจำนวนช่วงเวลาเฉลี่ยของการแสดงพฤติกรรมการทำงานไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบคงที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เด็กปฐมวัยอ่อนกกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบเพิ่มขึ้น มีจำนวนช่วงเวลาเฉลี่ยของการแสดงพฤติกรรมการทำงานคงอยู่ได้นานกว่ากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงตามระยะเวลาแปรปรวนแบบคงที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยเบรี่ยนเที่ยบระหว่างการเสริมแรงตามระยะเวลาแบบปรับปรุงแบบเพิ่มขึ้นและการเสริมแรงตามระยะเวลาแบบปรับปรุงแบบเพิ่มขึ้น-ลดลงสลับกัน เช่น การเสริมแรงแบบ VD 30 วินาที VD 40 วินาที VD 30 วินาที VD 50 วินาที VD 40 วินาที VD 60 วินาที เป็นต้น เพื่อเบรี่ยนเที่ยบว่าการเสริมแรงตามระยะเวลาแบบปรับปรุงแบบใดจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าในการปรับปรุงการคงอยู่ของพฤติกรรม
2. ควรมีการวิจัยเบรี่ยนการเพิ่มของการเสริมแรงตามระยะเวลาแบบปรับปรุงว่า ควรจะเพิ่มในอัตราส่วนเท่าใดจึงจะทำให้การเสริมแรงมีประสิทธิภาพสูงในการปรับปรุงการคงอยู่ของพฤติกรรม เช่น เพิ่มขึ้นทีละร้อยละ 10, 15, 20 เป็นต้น
3. ควรมีการวิจัยเบรี่ยนเที่ยบระหว่างการเสริมแรงตามเวลาคงที่แบบเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะการเสริมแรงแบบ Progressive กับการเสริมแรงตามระยะเวลาแบบปรับปรุงว่า แบบใดจะมีประสิทธิภาพสูงในการปรับปรุงการคงอยู่ของพฤติกรรมเป็นอย่างมาก เช่น เบรี่ยนเที่ยบระหว่างการเสริมแรงตามเวลาคงที่ (Fixed Duration) แบบเพิ่มขึ้น อย่างเช่น FD 10 วินาที FD 20 วินาที FD 30 วินาที กับการเสริมแรงตามระยะเวลาแบบปรับปรุงแบบเพิ่มขึ้น (Variable Duration) อย่างเช่น VD 10 วินาที VD 20 วินาที VD 30 วินาที เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย